

nu tilstaae, at skjøndt det ikke kan falde mig ind; fordi det forekommer mig, at det nu i dette Dieblif idetmindste ikke vilde være meget praktisk og endnu mindre taknemmeligt, at gaae vidtløftig ivette med den Argumentation, som saavel den ærede Ordfører som Ministeren fremfattede derimod; saa vil jeg dog tillade mig at henpege paa, at der uvilkaarlig faldt mig ind, da Ministeren dvælede ved denne Deel af Sagen, at medens det i Almindelighed er gavnligt og berettiget, er det dog ikke altid afgjort rigtigt at følge den gamle Maxime: divide et impera, hvilket jeg anfører med Hensyn til, at Ministeren sagde, at saafremt det og det vilde indtræffe, kunde man gjøre den og den Egn saa og saa lykkelig, naar man havde visse supposede Millioner osv. Jeg troer slet ikke, at det foreligger, og jeg troer slet ikke, at det egentlig burde gjælde i dette Dieblif, skjøndt jeg villig indrømmer, at det paa Mange næsten uvilkaarligt kan gjøre et vist Indtryk. Det, jeg hovedsagelig troer allerede nu at maatte gjøre gjældende for det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, det er, at det i sig selv upaatvivlelig har en stor og mægtig Indbefaling, at deri kunsaaleses er det rige og vigtige Dalsfrøg, som vi kalde Gudenaadalen, skeet Fyldest, kun derved er der forberedt det en hurtig og mægtig Opkomst, som vi ganske vist kunne opnaae dobbelt billigt ved at faae det tilveiebragt her; aldenstund vi dog maae indrømme, at der ligger særdeles Meget i den Betragtning med Hensyn til Kystbanen, at Kystbyerne og Kystlandet allerede ere forshynde med en god og let Communication og for Dieblifket paa ingen Maade i den Grad, som hiint Landstrøg trænger til en saadan. Men en anden Betragtning, som haade Ministeren og Ordføeren slet ikke have overseet, som de endog saa udhøvede med et vist Eftertryk, er, at vi maae søge at stille os saaledes, at vi alle kunne nogenlunde samstemme, stille os saaledes, at Lovens endelige Udkomst har en nogenlunde god Chance. Jeg hørte vel, at den ærede Ordfører er af den Formening, som uidentvøl Ministeren deler, at de af Udvalget stillede Forslag med Hensyn til Linierne have disse gode Chancer, ikke blot her, men ogsaa i det andet Thing. Jeg har den mod-

fatte Overbeviisning, og ved Siden deraf har jeg den Overbeviisning, at dersom det af mig stillede Endringsforslag vedtages, vilde, forsaavidt Sigt kan blive Tilfældet, i Sager af den Natur som den nærværende, Alle være temmelig tilfredse med Resultatet. Jeg vil under disse Omstændigheder indskrænke mig hertil, da hvis min Opfattelse af Stillingen er den rigtige, Sagen vil komme tilbage og dette Spørgmaal da vil blive underkastet en ny Behandling, der vil faae en ganske anderledes Bægt, end jeg formaaer at give det fortiden; og jeg skal slet ikke, hvad jeg allerede har antydet, gaae videre ind paa at uville det Utilfredsstilende og Urigtige, jeg finder i denne Bane, den rene Kystbane, som man har foreslaaet fra Snoghøi nordøst for den sydlige Deel af dette Jernbanenet. Det troer jeg her vil være aldeles overflødig, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at min Stilling er den, at jeg troer, vi haabede bedst i, om vi bleve staaende ved den Fleertals Beslutning, der nu foreligger os i § 2; men at jeg, da jeg indseer, at det ikke let kan sættes igjennem, i ethvert Fald skal anbefale det Endringsforslag, jeg har stillet om, at Banen idetmindste gives den omhandlede Forlængelse fra Rye Mølle til Tange. Med Hensyn til Spørne kan jeg henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler har ytret.

Ordføeren: Det har naturligvis interesseret mig at høre de Betragtninger, som den høitærede Minister har anstillet, men jeg skal ikke nægte, at nattet hans Anskuelse har mere Bægt end enkelte Medlemmers, da han disponerer over store Midler til at tilveiebringe alle Oplysninger, maa dog paa en vis Maade disse Betragtninger stille sig i Klasse med mange af de Forslag, der have været fremførte og som rigtigst ere holdte borte, da de til en vis Grad høre til Fremtiden. Jeg vil derfor ikke forbyde mig i Conjecturer om, hvad vi fremdeles kunne gjøre, naar vi blive færdige med, hvad der foreligger; thi det forekommer mig, at hvad der nu foreligger er saa Meget, at hvis det ikke er for Meget, er det ganske vist ikke for Lidet. Jeg betragter derfor ved at give min Stemme til Forslaget, som det nu foreligger, det, som om derved virkelig er ved-